

מסכת שקלים

פרק ד משנה ט

אחד לשלשים يوم, מישערין את הלוּשָׁה. כל מקבל עליו לפסוק סלהות מאربع, עצמו משלה, יספק מאربع. משלה ועצמו מאربع, יספק מאربع, שיד הקדש על העליונה. ואם הלוּשָׁה סלה, הלוּשָׁה לו. ואם ה חמץ יין, ה חמץ לו. ואינו מקבל את מעותיו, עד שאין האזבנה מרצתה: